

Giovanni Marini ιταλός αναρχικός, συγγραφέας και ποιητής.

Καταδικασμένος για το θάνατο φασίστα. Πέθανε απομονωμένος και προδομένος από το «κίνημα».

Ο Giovanni Marini (Sacco, 1942 - Salerno, 23 Decembers 2001) ήταν ιταλός αναρχικός, συγγραφέας και ποιητής. Έγινε γνωστός προ πάντων για τη συμμετοχή του στην ανθρωποκτονία του Carlo Falvella, νεαρού μέλους της FUAN (φοιτητικής οργάνωσης της ακροδεξιάς). Για το πρόσωπο του γράφτηκαν τραγούδια (για παράδειγμα το Liberiamo Marini, Canzoniere Di Salerno 1974) και διάφορες προσωπικότητες της ιταλικής κουλτούρας όπως Dario FO και Franca Rama υποστήριξαν την αθωότητα του.

Ο Giovanni Marini δημοσίευσε διάφορα βιβλία ποίησης και πρόζας, και χαρακτηρίστηκε μερικές φορές με την έκφραση "ο ποιητής των μαζών και των δικαίων" από έναν ομώνυμο τίτλο ενός βιβλίου του το "Noi folli e giusti".

Ο Giovanni Marini και δύο φίλοι του, στις 7 Ιουλίου του 1972 συνεπλάκησαν με δύο νέους φασίστες στο Salerno: ένας από αυτούς Carlo Falvella, μαχαιρώθηκε στην αορτή και απεβίωσε λίγο μετά στο νοσοκομείο. Ο Giovanni Marini παραδόθηκε και τέθηκε σε κράτηση για ανθρωποκτονία. Όσοι είχαν συμμετάσχει στην συμπλοκή απελευθερώθηκαν και απαλλαχτήκαν από τις κατηγορίες για την δολοφονία του Carlo Falvella. Ο Giovanni Marini προφυλακίστηκε μέχρι την εκδίκαση της κατηγορίας περί ανθρωποκτονίας στις 28 Φεβρουαρίου του 1974. Κατά την διάρκεια της προφυλακίσεως του ο Giovanni Marini, ηγήθηκε ενός κινήματος για τα δικαιώματα των φυλακισμένων. Συμμετείχε και δημοσίευσε κείμενα του στο περιοδικό "Carcere Informazione" υπό την διεύθυνση του Giuliano Caracchi το οποίο εκδιδόταν από το κέντρο της τεκμηρίωσης της Pistoia. Ο Giovanni Marini και η μακροχρόνια παραμονή του στη φυλακή, σε συνδυασμό με την υπερασπιστική γραμμή ότι η δολοφονία του Falvella ήταν αποτέλεσμα προκλήσεων των φασιστών, δημιούργησαν την εικόνα ενός ήρωα της Ιταλικής εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και των αναρχικών ενώ το PCI (το κόμμα των κομμουνιστών ιταλιας) κράτησε αποστάσεις από το γεγονός και μάλιστα χαρακτήρισε τον Giovanni Marini "μοχθηρό αναρχικό". Για παράδειγμα η Lotta continua είχε χαρακτηρίσει την προφυλάκιση του Giovanni Marini ως "εκδίκηση μίσους της εξουσίας" (12 Ιουλίου του 1974). Το κίνημα για την απελευθέρωση του Giovanni Marini "libertà per Giovanni Marini" διαδόθηκε σε όλους τους χώρους της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και των αναρχικών και για αυτόν γραφτήκαν μερικά τραγούδια όπως το Liberiamo Marini (Canzoniere di Salerno 1974):

"difendersi dai fascisti / no, non è reato: / compagno Marini, sarai liberato! αμυνθείτε από τους φασίστες / όχι, δεν είναι αδίκημα / σύντροφε Marini, θα απελευθερωθείς!"

Η διεξαγωγή της δίκης από το Salerno που είχε αρχικά ξεκινήσει μεταφέρθηκε στο Vallo della Lucania με την δικαιολογία για λόγους δημόσιας τάξεως και ασφαλείας από την εξουσία. Ο Marini καταδικάστηκε αρχικά σε 12 χρόνια φυλάκιση τα οποία μειωθήκαν σε 9 και εξέτισε, τελικά, 7 χρόνια φυλάκισης. Ο Marini πέθανε από έμφραγμα στις 23 Δεκεμβρίου 2001, σε ηλικία 59 ετών.

Η Franca Rame, , σε μια συνέντευξη που δημοσιεύθηκε σε μια ημερήσια εφημερίδα του Salerno la Città (Η πόλη) στις 28 Δεκεμβρίου 2001, υποστήριξε ότι ο Marini της είχε εκμυστηρευτεί ότι " προτίμησε να επωμιστεί αυτός τις ευθύνες του θανάτου του Carlo Falvella για να γλυτώσει έναν ανήλικο σύντροφο του από τις κατηγορίες". Η Υπόθεση της Franca Rame, συναρπάζει, αλλά δεν την συμμαρτίζονται όλοι από όσους γνώριζαν τον Marini (Carpeschi, Baccelli), αντίθετα, ισχυρίζονται ότι ο Marini ένωθε τύψεις διότι είχε αφαιρέσει την ζωή ενός νεαρού άτομου.

Μαρτυρία από σύντροφο του Marini που παρακολούθησε από κοντά όλα τα γεγονότα.

Το βράδυ της 23ης Δεκεμβρίου 2001 πέθανε πρόωρα από έμφραγμα, στα 59 του χρόνια ο Giovanni Marini, ο «ποιητής των μαζών και των δίκαιων». Η μητέρα του τον βρήκε νεκρό. Η είδηση του θανάτου του δημοσιεύτηκε από τον τοπικό τύπο στις 27 Δεκεμβρίου 2001, για αυτό τον λόγο στην κηδεία του κανένας από τους συντρόφους και φίλους δεν παραβρέθηκε για να δώσει στο Giovanni τον ύστατο χαιρετισμό.

Ο Giovanni Marini κατάφερε να επιβιώσει για 30 ολόκληρα χρόνια από τους Φασίστες του Salerno που τον είχαν καταδικάσει σε θάνατο. Ήταν 7 Ιουλίου του 1972 όταν ξέφυγε από μια θρασυδειλη, χυδαία και φασιστική επίθεση , στην οποία έχασε τη ζωή του ένας από τους επιτιθέμενούς της, ο νεαρός Carlo Falvella. Η πόλη του Salerno σε εκείνα τα χρόνια ήταν θέατρο πάρα πολλών φασιστικών ενεργειών, όπως πυρκαγιές, εκκενώσεις ελεύθερων χώρων και επιθέσεις προς αγωνιστές, μέχρι και σε επίθεση στα γραφεία τοπικού καθημερινού τύπου την «il Mattino». Ο Giovanni Marini εμπλεκόταν σε μια έρευνα για ένα παράξενο αυτοκινητιστικό ατύχημα που είχε προκαλέσει τον θάνατο πέντε αναρχικών Καλαβρεζων, Giovanni Aricò, Annalisa Borth, Angelo Casile, Francesco Scordo, Ligi Lo Celso, το οποίο συνέβη στις 27 Σεπτεμβρίου 1970 στον αυτοκινητόδρομο κοντά στο Ferentino, λίγα χιλιόμετρα έξω από τη Ρώμη, όπου οι σύντροφοί ήθελαν να καταθέσουν τα αποτελέσματα μιας έρευνας τους για τις φασιστικές δολοφονίες και βιαιότητες, οι οποίες είχαν αρχίσει να αιματοκυλούν την Ιταλία. Τα έγγραφα και τα στοιχεία των αναρχικών από την Καλαβρία δεν βρέθηκαν ποτέ. Το γεγονός, συνέβη στο ύψος μιας βίλας της villa di Valerio Borghese, με ένα φορτηγό ρυμουλκών που το οδηγούσε ένας salernitano με σβηστά τα φανάρια και που είχε συμπάθειες με φασίστες.

Ο Giovanni Marini ερευνούσε αν το αυτοκινητιστικό δυστύχημα ήταν τυχαίο ή είχε καμιά σχέση με οργανωμένη δολοφονία από φασίστες .Για αυτήν την συμμετοχή του στην υπόθεση είχε δεχτεί καταιγισμό απειλητικών τηλεφωνημάτων κατά της ζωής του.

Στις 7 Ιουλίου του 1972 στο Salerno έγινε για πολλοστή φορά άλλος ένας τραμπουκισμός από την πλευρά των φασιστών Carlo Falvella και Giovanni Alflinito, δυο μέλη του MSI. Ο Carlo Falvella για να προκαλέσει την αντίδραση του Giovanni Marini, τον πλησιάζει και του δίνει μια αγκωνιά, αλλά ο Giovanni Marini μαζί με τον Gennaro Scariati δεν αντέδρασαν. Διότι υπήρχαν πολλοί φασίστες εκεί κρυμμένοι και περίμεναν για να τους επιτεθούν. Αργότερα ο Marini και Gennaro Scariati συνάντησαν τυχαία και τον Francesco Mastrogiovanni, πήγαιναν ανυποψίαστοι από την δρόμο Via Velia για το θέατρο, όπου συναντούν και πάλι τους δυο φασίστες. Εκεί ο Francesco Mastrogiovanni τους ζήτησε να τους αφήσουν ήσυχους και ως απάντηση οι δυο φασίστες έβγαλαν ένα μαχαίρι και τον τραυμάτισαν στο πόδι. Σε αυτό το σημείο επεμβαίνει ο Marini και αφοπλίζει τους δυο φασίστες Carlo Falvella και Giovanni Alflinito, κρατώντας στα χέρια του το μαχαίρι και πάνω στην πάλη τραυματίζει θανάσιμα τον Carlo Falvella, 21 ετών. Οι φασίστες εμπρός στην δυναμική αντίδραση του Marini τρόμαξαν και το έβαλλαν στα πόδια αφού πρώτα πήραν τον τραυματία Carlo Falvella στο νοσοκομείο όπου διαπιστώθηκε και ο θάνατος του. Ο Mastrogiovanni τραυματισμένος αναγκάστηκε να κάνει οτοστόπ για να πάει στο νοσοκομείο. Ο Marini παραδόθηκε αμέσως και συνελήφθηκαν ο Mastrogiovanni και ο Scariati από τους οποίους ο Scariati παραδόθηκε μετά από μερικές ημέρες και απελευθερώθηκε εξαιτίας της προκαταρκτικής έρευνας

και λόγω της μη συμμετοχής του, ενώ ο Mastrogiovanni κατηγορήθηκε για συμμετοχή σε ανθρωποκτονία και προφυλακίστηκε.

Το μανιφέστο της τοπικής οργάνωσης του Pci (κόμμα ιταλών κομμουνιστών του Salerno) για το γεγονός χαρακτήρισε τον Marini έναν «sciagurato anarchico salernitano» - απαίσιο και μοχθηρό αναρχικό από το Salerno. Η αλληλεγγύη, όμως, των αναρχικών και των εξωκοινοβουλευτικών αριστερών γρήγορα πήρε μεγάλες διαστάσεις.

Εν τω μεταξύ, τα ΜΜΕ σκιαγραφούσαν τον Marini σαν ένα κτήνος, σαν ένα αιμοδιψές αναρχικό θηρίο. Μεταφέρεται από φυλακή σε φυλακή για να καταλήξει σε ένα απάνθρωπο κελί. Η εμπειρία του αυτή είχε ως αποτέλεσμα να ηγηθεί ενός κινήματος για τα δικαιώματα των φυλακισμένων. Η δίκη πραγματοποιήθηκε αρχικά στο Salerno στις 28 Φεβρουαρίου το 1974. Την υπεράσπιση είχε αναλάβει ο γεροσιαστής κομμουνιστής Umberto Terracini, με δικηγόρους τους Giuliano Spazzali, Gaetano Pecorella και Francesco Piscopo από το Milano. Οι δικηγόροι κατηγορίας ήταν ο Alfredo De Marsico, ο οποίος είχε διατελέσει υπουργός του Benito Mussolini και ένας από τους συντελεστές του κώδικα Rocco, όπως επίσης και οι «ντόπιοι» δικηγόροι Dino Gassani και Giacomo Mele, ομοϊδεάτες του Alfredo De Marsico. Στις 13 Μαρτίου 1974 το δικαστήριο του Salerno, ισχυριζόμενο θέματα δημόσιας τάξης και ασφαλείας, διακόπτει την ακροαματική διαδικασία και μεταφέρει την δίκη στο Vallo della Lucania, όπου ξεκινά και πάλι η ακροαματική διαδικασία στις 30 Ιουνίου 1974.

Πολλοί σύντροφοι παρακολούθησαν την δίκη από όλη την Ιταλία ως ένδειξη αλληλεγγύης στον Marini, συν την δημοσιοποίηση του γεγονότος από τον τοπικό και όχι μόνο τύπο, όπως η "Internazionale" της Ancona, "Esprit" της Toulouse και "Le Monde Libertaire" του Παρισιού. Στο Vallo della Lucania, ο εισαγγελέας ζήτησε την ποινή των 18 χρόνων φυλάκισης, στο δικαστήριο - προέδρευε ο δικαστής Fienga - τον καταδικάζει σε 12 χρόνια φυλάκισης συν τρία χρόνια παρακολούθησης και παρουσίας στα αστυνομικά τμήματα, αθώωθηκε ο Mastrogiovanni όπως και ο φασίστας Alfinito. Στην έφεση που έγινε στο Salerno από 2 έως 23 απριλίου 1975 - η καταδίκη μειώθηκε σε 9 χρόνια, από τα όποια εξέτισε τα 7 χρόνια.

Ο Marini, δυστυχώς, από όλη αυτή την κακομεταχείριση στις φύλακες και τις διαδικασίες είχε κλονιστεί πολύ η ψυχική του υγεία με αποτέλεσμα να θεώρει ότι συνεχώς παρακολουθείται και να νομίζει ότι παντού υπάρχουν εχθροί όπου συνωμοτούν εναντίον του. Έτσι λοιπόν μια μέρα έσπασε τα έπιπλα από μια δημόσια υπηρεσία στην κοινότητα της Montana, με αποτέλεσμα να συλληφθεί και να απολυθεί και από την δουλειά του. Όλη αυτή η κατάσταση τον είχε εξαντλήσει, έχοντας ζήσει με μεγάλη αυταπάρηση και αγωνιστικότητα την περίοδο της φυλακίσεως του, αποχώρησε από το αναρχικό κίνημα σιγά σιγά και αποσύρθηκε σε ιδιωτικό βίο. Στις πόλεις όπου διέμενε αποτελούσε μια προσωπικότητα ανεπιθύμητη και τον θεωρούσαν άκρως επικίνδυνο πράγμα το οποίο επιδείνωνε ακόμα περισσότερο την ήδη δύσκολη ψυχολογική κατάσταση του.

Είχε βρει μια διέξοδο στην ποίηση, ήδη από την περίοδο της φυλακίσεως του το βιβλίο του "E noi folli e giusti" που δημοσιεύτηκε το 1975 από τον έκδοτη Marsilio, είχε μεγάλη επιτυχία φτάνοντας μάλιστα και να τιμηθεί με το βραβείο Viareggio για την ποίηση. Συνέχιζε να γράφει ποιήματα, και αραιά δημοσίευε για λογαριασμό του μικρά βιβλία, τα οποία έστελνε σε ένα περιορισμένο αριθμό φίλων του και μόνο. **Όταν αποφυλακίστηκε, δυστυχώς ο Marini είχε την ψευδαίσθηση ότι θα συναντούσε τον "κόσμο" ακριβώς όπως τον είχε αφήσει, χωρίς να υπολογίσει καθόλου ότι πολλά πράγματα είχαν αλλάξει, όπως οι πολιτικές αξίες ότι είχαν παροπλιστεί και επιβίωναν, συνήθως, εντός μικρών κινηματικών κύκλων ή είχαν χαθεί τελείως.**

Στο Salerno τον συναντούσαν σπάνια να περιφέρεται καταπονημένος και βασανισμένος, μάλιστα στην πόλη τον θεωρούσαν έναν επικίνδυνο και μια παρουσία ανεπιθύμητη. "Αφησε στους άλλους, σε όλους εμάς τον πόνο να σκεφτούμε και να ξανασκεφτούμε", έγραψε σε ένα άρθρο στην εφημερίδα "Il Mattino" στις 28 Δεκεμβρίου 2001 ο Ernesto Scelza στέλεχος του Ds στην νομαρχιακή οργάνωση του Salerno, ένας

από τους φίλους του τότε -συνεχίζει: "Μερικοί των θεωρούσαν εκείνον που είχε εμπλακεί στην τραγική μέρα του 1972, για κάποιους άλλους ένα πρόβλημα, για τους περισσότερους ανεπιθύμητο βάρος. Ο Giovanni Marini υπήρξε ένας αντιφατικός άνθρωπος. Με μια απεγνωσμένη ευαισθησία με συναισθηματικές εντάσεις και νεύρα γυμνά. Έζησε στους καιρούς μας, όπως οι τελευταίοι από τους ανθρώπους που είναι καταδικασμένοι στην ερημιά, ευαίσθητος αλλά και ανελέητος, με τον εαυτό του και με τους άλλους. Ήταν αφοπλιστικά απλός άνθρωπος εξαιτίας της ζωής που αγαπούσε και πάντα του ξέφευγε από τα χέρια."

Η Franca Rame, σε μια συνέντευξη της στην Barbara Cangiano, η οποία δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα La citta, τονίζει την γενναιοδωρία που τον οδήγησε να επωμιστεί όλες τις ευθύνες για τον θάνατο του Carlo Falvella, για να γλυτώσει από τις κυρώσεις έναν σύντροφο του ανήλικο. Η πληροφορία δεν είναι καινούργια, διότι αναδείχτηκε και στο δικαστήριο του Salerno, αλλά δεν λήφθηκε υπόψιν από τους δικαστές, ως γενική και αναπόδεικτη. Ο Giovanni Marini πέθανε μόνος, μακριά από τους συντρόφους και φίλους του, οι οποίοι ποτέ δεν τον ξέχασαν και μάλιστα του στάθηκαν δίπλα στις δύσκολες μέρες των δικαστηρίων.

Πηγή: indymedia